

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 410: Ly Niệm Chính Là Đoạn Vô Minh, Vô Minh Đoạn Từng Phần

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 035)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Ly niệm chính là đoạn vô minh, vô minh đoạn từng phần.】

Niệm chính là vô minh. Nói cách khác, niệm đầu của bạn càng ít, thì vô minh của bạn càng ít; vọng niệm của bạn càng nhiều, thì vô minh của bạn càng nhiều. Từ vọng niệm biến thành chấp trước, chấp trước chính là phiền não, là loại vô minh nặng nề nhất.

Chúng ta đoạn trừ, trước tiên là đoạn chấp trước, đây là phần nặng nhất, thô trọng nhất; sau đó đoạn vọng tưởng, tức là những sự phân biệt; cuối cùng mới đoạn niệm. Cần phải chia thành ba giai đoạn này, đi từ thô đến tế, phương pháp này khá là thỏa đáng.

Vô minh đoạn từng phần một, Pháp thân chứng từng phần một. Trên kinh Đại Thừa có giảng, vô minh gồm có bốn mươi một phẩm, phá được phẩm vô minh đầu tiên, chứng một phần Pháp thân, đó là Bồ Tát Sơ Trụ của Viên giáo. Bốn mươi một phẩm vô minh phá sạch hết, Pháp thân hiển hiện viên mãn, đó chính là Phật quả của Viên giáo, chúng ta cũng gọi là quả vị Diệu Giác. Trong “Kinh Lăng Nghiêm” gọi là Diệu Giác, từ Đẳng Giác tiến lên trên nữa chính là Diệu Giác, Diệu Giác chính là Phật.

“Đẳng Giác Bồ Tát, phục dụng thử pháp” (*Bồ Tát Đẳng Giác, lại dùng pháp này*), vẫn là dùng phương pháp này, chỉ là ly niệm (*lìa khỏi niệm*) mà thôi. Chữ “pháp” ở đây là nói đến pháp tắc, nguyên tắc. Vẫn là dùng nguyên tắc này để “đoạn phần vô minh cực tế (*vi tế nhất*) cuối cùng mà thành Phật quả”. Điều này chẳng phải đã chỉ dạy rất rõ ràng, rất minh bạch rồi sao?

Sự tu học trong Phật pháp, bất luận là Đại thừa hay Tiểu thừa, bất luận là tông phái nào, bất luận là pháp môn nào, thì nguyên lý và nguyên tắc của nó chỉ có một, đó chính là ly danh tự, ly ngôn thuyết, ly tâm duyên, ly niệm. Nếu như

không nắm vững được nguyên tắc này, thì cho dù tu học bất cứ pháp môn nào, thầy đều không thể thành tựu. Vì sao không thể thành tựu? Vì tâm của bạn không thể khôi phục được sự thanh tịnh, đạo lý này không hề khó hiểu.